

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se
primesc. — Manuscrise nu se
retrimit.

INSENAȚE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukas, Heinrich
Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks
Nachfolger; Anton Oppelik, J.
Danneberg, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agence Havas, Suc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Leemann.

Prețurile inserțiunilor: o seriă
garmond pe o coloană 6 or. și
80 or. timbru pentru o publi-
care. Publicările mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
seriă 10 or. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LVII

„Gazeta” iese în săptămânii.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 5 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la d.d. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
sau 15 bani. Atâtă abonamen-
tele câtă și inserțiunile suntă
a se plăti înainte.

Nr. 141.

Brașov, Luni-Mărti, 28 Iunie (10 Iulie)

1894.

Nou abonament la „GAZETA TRANSILVANIEI”

Cu 1 Iulie 1894 st. v.

se deschide nou abonament,
la care invităm pe toți amicii și
sprijinitorii foștei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an 12 fl.
pe șase luni 6 fl.
pe trei luni 3 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an 40 franci
pe șase luni 20 „
pe trei luni 10 „

Abonamente la numerele cu data
de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an 2 fl.
pe șase luni 1 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an 8 franci
pe șase luni 4 „

Abonarea se poate face mai ușor
prin mandate postale.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei”.

Boerii nu mai vin la noi!

Brașov, 27 Iunie v.

Boerii valah nu mai vin la noi!

Acesta e rețenul de aji alu pressei
unguresci, care cu multă amărăciune
constată, că Vâlcelele, Tușnadul,
Borsecul, Mehadia și alte stabili-
mente balneare ale Ungariei, alu că-
roror contingentu preponderant ilu
dedeau până acum oșpeții din Ro-
mania, astăzi stau părăsite de Români
și fluera a pagubă.

Foia kossuthistă „Magyarország”
găsește, că acesta este o splendidă
dovadă despre conștiința națională
a Românilor de peste Carpați. Să-i
lăudăm pe Români și să-i învidiăm!
— ȳice această foia în primul său

articolu de Duminecă. Români știu,
că ei sunt Români și Români voru
sărămă. Nu imploră ei grația nimē-
nui, ci strigă susu și tare: „Noi suntemu
și pe mōrte și vieță vomu lupta, ca
să fimu și să creșcemu câtu mai
maru!”

Băile lor sunt primitive, dēr
inzadaru,—continuu foia unguressă,
— Români suntu șovinist și mai pre-
feru să rămănu în petecosele lor
bordee balneare, pe cari și-le-au im-
provisatu în pripă, decâtu să mērgă
în palatele strălucite ale streiniloru.
Și cu acestu puternicu sentimentu
naționalu, ei la fiă-care pasu ne batū
pe noi, Maghiarii, cari în privința
desvoltării economice, a intelligen-
ței și a numărului (?) stămū mai pe
susu ca ei!

Nimenea nu va crede, că aceste
elogiuri, venite din partea unui ad-
versaru, ar putē se fiă sincere și ne-
tendențioșe. Scopulu lor este evi-
dentu: foia unguressă se preface a
preamari șovinismulu acolo, unde
nu există, numai ca să potă presenta
unū esemplu de imitatu înainte a
naționaliloru sēi, dela cari cere, s’o
mai slăbēscu cu atitudinea lor de
până acum și să se facă „și ei” șo-
vinist, căci altfelu nu mai e de
trăitū.

O propozițiă mai ridiculă, ca
acesta, nici că se potē. Ungurii,
cari prin șovinismulu lor nesuferitū
și-au făcutu renume în totă Europa,
să mai fiă presentați acum, după
atâtea doveđi de celū mai tristū es-
clusivismu și netoleranță națională,
ca unū poporū atâtu de blândū, des-
interesatū și neșovinistū!

ȳtă, cu frase de acestea scie
presa maghiară să amēțescū ȳilnicū
pe cetitorii sēi și să nutrēscū șo-
vinismulu, care în stratele unguressi
și-a ajunsū aji maximulu gradū de
potență.

Dēcă este adevēratū, că frații
noștri din România să ferescū a mai
cerceta aji băile dela noi în mēșura,
cum le cercetau înainte, acesta este

a se atribui, fără indoelă, mai in-
tăi de tōte exclusivismulu esageratū
și urei de rassă, cu care suntū tratați
din partea Ungurilor la tōte oca-
siunile nu numai cetățenii nema-
ghiarī ai statulu, ci chiar și cona-
ționali lor din alte state. Acesta
este faptū constatatu și de totă lumea
recunoscutū.

Dēcă foia kossuthistă „Magyar-
ország” găsește în șovinismu unū
obiectū de preamărire, acesta pe noi
puținū ne impōrtă, — nu-lū caute
insē la frații noștri din România,
căci nu-lū va afla. Sēcuiulu Bartha
Miklos, alu căru organū de publi-
citate este „Magyarország”, va sci
totū așa de bine, ca și noi, că con-
frății sēi sēcui în România își ago-
niscu traiulu de tōte ȳilele, acolo
iși află fericirea, de acolo își adună
banii, cu cari, re’ntorcēndu-se, își
plătescu dările, își clădescu case și-și
cumpēră moșii. ȳntrebe-i și va afla
chiar din propria lor mărturisire,
că „nu-i nicăiri bine mint a Czarăba”,
ēr despre o țēră bântuită de șo-
vinismu nu se audū nici-odată astfelu
de mărturisiri din gura străiniloru.

D-nii dela „Magyarország” arū
face bine, să-și vadă de bărna din
ochiulu lor și să nu mai caute pa-
iulū în ochiulu altora. Dēcă „boerii
valah” nu mai vinū să verse leii în
punga Maghiariloru, acesta au să
și-o impute lorū inși-și. Șovinismulu
maghiarū a adusū multe desastre
asupra acestei țēri și va aduce în
viitorū, de sigurū, încă și mai multe
și și mai maru.

Mesagiulu lui Casimir-Perier.

La 3 Iulie n. s’a cetitū la cameră
și la Senatū mesagiulu, prin care
noulū președinte alu Republicei își
introduce prezidenția.

Mesagiulu afirmă, că președintele nu
este unū omū de partidū; elū aparține
Franciei și Republicei. Este firmū hotă-
ritū, ca după șapte ani, să remită destinele
Franciei în alte mări. Cătă vreme aceste

destine îi vorū fi incredințate, își va im-
pune datoria de-a nu lăsa să se știrbēscū
sēu să se prescrie drepturile, ce-i-s-au con-
feritū. Sigură de ea inșă-și, încredēțore
în armată și în marină, Francaia, care acum
a primitū de pretutendeni doveđi de sim-
patia, potē, cu fruntea în susu, să afirme
iubirea sa de pace. Ea va rămănu unū mare
focarū de lumină intelectuală, de progresū și de
toleranță.

Mesagiulu face apoi elogii lui Carnot
și exprimă urări pentru ca să fiă datū suc-
cesorulu să servēscū cu demnitate Fran-
ciei.

ȳice, că actulū adunării naționale, asi-
gurāndu-i în câteva cēsuri transmiterea pu-
terei, a fostū în ochii lumii o consfințire
nouă a instituțiunilor republicane.

Parisul a făcutū alaltăieri o mani-
festațiă admirabilă de recunoscință și de
respectū. O țēră, care în mijloculū unorū
atātū de crude încercări se arată capabilă
de atātă disciplină morală, de atātă virili-
tate politică, va sci să unēscă ambele aceste
puteri sociale, fără cari popōrele pierū: li-
bertatea și unū guvernū hotăritū să desvōlte
moravurile necesare unei democrații re-
publicane.

Mesagiulu rōgă parlamentulu să do-
vedēscū, că Republica, departe de-a fi ri-
valitatea sterilă a ambițiunilor individuale,
este aceea, care caută binele materialū și
moralū, întinderea națională a gândirilorū
fecunde și ale pasiunilorū nobile. Conchide
ȳicēndū: trecutulu n-i-a învēțatū multe, insē
Francaia își întōrce privirea cătră viitorū.

A înțelegē insemnătatea timpulu ac-
tualū, a crede în progresū și a-lū voi, este
a asigura ordinea publică și pacea socială.

Politica noului guvern bulgar.

Diarul partidulu guvernamental bulgar
„Swobodno Slovo” publică unū articolū, care
espune politica interioră și esterioră a gu-
vernulu.

Punctulū de plecare alu acestorū es-
plicațiuni suntū atacurile continue ale ȳia-
rului lui Stambulov, care acusă noulū gu-
vernū, că voiesce să urmeze o politică
ruso-filă.

„Swobodno Slovo” resumēză mai în-

FOILETONULŪ „GAZ. TRANS.”

Din dimensiunea a patra.

Novelă, de Lothar de Breckenendorf.

(4) (Urmare.)

Mai înainte de a intra a doua ȳi în
serviciu, mi făcui obișnuita preumblare și
drumulū mē duse prin o mică cale late-
rală, pe care de-almintrelea nu umblam.
De-odată se deschise înainte mea o pōrtă,
din care eși d-lū de Dewitz.

Elū mē recunoscu îndtată, dēr intēl-
nirea pērea, că nu-i e prea plăcută, căci
fără a ȳice ceva, mē salută luāndu-și pā-
lăria și trecū apoi mai departe. Acesta mi
bătū la ochi. Imi continua drumulū, până
când elū dispārū după colțulū stradei; după
aceea mē întorsei și sunai la clopoțelulū
porții, din care l’amū vēdūtū eșindū.

— „Ai cunoscutū pe domnulū, care a
eșitū de aici, înainte cu cinci minute?” în-
trebai pe portarū.

— „Da, d-le locotenentū!” rēspunse

acesta. „Pōte să fiă numai d-lū baronū
Dewitz, pe care l’ai vēdūtū D-ta”.

— „Fōrte bine! Scii cărei familii i-a
făcutū elū vizitā?”

— „Da! Dōmnei consiliere de curte
Willegast, în etagiulū alū doilea”.

— „ȳi mulțămescū”. Portarulū luă
cu bucuriă moneda ce i-o puse în mână.

— „D-na consilieră este vēduvă?”

— „Da, d-le locotenentū! O vēduvă
cu două fete maru.”

Omulū acesta mi-ar fi spusū mai multe,
dēr preferi se mē mulțămescū, cu cele au-
ȳite. Dēcă presupunerile mele se adevē-
reau, și dēcă eram pe urma complicelui lui
Dewitz, aveam motivū să purcedū cu cea
mai mare precauțiune, pentru ca să nu
stīrnescū bănuială.

Pōte nici odată n’am fostū mai dis-
trasū și mai nerăbdatorū în serviciu, ca în
acēstă înainte de amiaȳi. Felū de felū de
planuri aventuriōșe, cari sē-mi ajute a de-
masca pe șarlatanū, imi umblau prin capū,
dēr unulū era mai impracticabilū ca celā-
laltū, și când la amiaȳi mē apropiai de lo-

cuința lui Bernheim, nu isbutisem de
locū.

Ușă coridorulu era numai răȳimată
și ca amicū vechiu intrai înlăuntru, in-
dreptāndu-mi pașii spre locuința. O voce,
care nu era a camaradulu meu, strigă „in-
tră” și în curēndū mē aflai față în față cu
grenadirulū Hartung, servitorulū lui Bern-
heim. Servitorulū, care nu-mi era de locū
simpaticu, când mē vēdū se puse în posi-
țiă; dēr nu-mi scapā din vedere espresiu-
nea de perplexitate de pe fața sa, pre-
cum și silința sa stāngace de a ascunde
ceva.

— „D-lū locotenentū a plecatū toc-
mai acum”, raportă elū, fără a aștepta, ca
sē-lū întrebū. Și după ce-lū fixai bine,
adăgă, pentru-ca sē-și ascundă perplexi-
tatea: „Aveam să facū puțină ordine aici,
în lipsa d-lui locotenentū”.

Conștiința rea i se vedea prin ochi.
Cu o mină severă mē apropiai de elū.

— „Așa? Și ce cauți să ascunȳi
acolo?”

— „Nu e nimicu, d-le locotenentū”,
bălbăi elū. „Numai câteva pose —”

ȳi luai repede fotografiile. La prima
privire le recunoscu, de-ōrece Bernheim
mi arătase fotografiile rudenilorū sale; și
ultima fotografă a rēposatei sale mame se
afila între ele. Și acum vēquī albumulū de
pe masă.

— „Cum ai ajunsū să-ȳi însușescū a-
ceste fotografii?” mē rēstii cătră servitorū,
cuprinsū de o presimțire, că așī putē afla
rezolvarea enigmei misterioșe. „Spune-mi
adevērulū, că scii, la casū contrarū, ce vei
păȳi”.

Mânia mea prefăcută făcū pe servi-
torū să tremure. „Mē rogū de ertare, d-le
locotenentū! Nu am avut intențiune rea.
Māne le-așī fi pusū la locū, și nu s’ar fi în-
tēmplatū nimicu”.

— „Nu e pentru întâia oară, că ai co-
misū asemenea furtū?”

Dumneȳeu scie, cum am venitū la
ideia acēstă norocōșă. În orl-ce casū sur-
prinderea mea nu fū neînsemnată, când
mărturisii plinū de spaimă.

— „Porunciȳi, d-le locotenentū! Dēr
n’am făcutū o cu intențiune rea”.

tăiu programul politicii străine a lui Stambulov, publicat nu de mult de „Swoboda”: menținerea și ocrotirea independenței țării, apărarea tronului și a dinastiei, adăruarea la tripla alianță și încheierea unui tratat ofensiv și defensiv cu Turcia.

„Swobodno Slowo” este cu totul de acord cu Stambulov în privința celor două dintăiu puncte, ce se impun. Faptul, că situațiunea Bulgariei nu este încă regulată, obligă a pune ocrotirea dinastiei printre cestiunile de politică interioră. Inse Stambulov n'a ținut la alu 2-lea punctu alu programului său, când a fostu la putere.

Dovedesce apoi cu prisosință, că Stambulov era gata să sacrifice pe prințul.

In ceea ce privește alianța, „Swobodno Slowo” recunoște binefacerile morale și materiale, ce a trasu Bulgaria dela statele triplei alianțe, precum și dela celelalte state ale Europei. Neputându însă, din cauza pozițiunei sale geografice, să jöce rolul statului Piemontezu, Bulgaria trebuie să rămăie neutră.

Diarul combatte de asemenea alianța cu Turcia, care mai întâiu de tôte n'ar primi s'o încheie; acastă alianță ar fi apoi o provocare cătră Rusia.

„Swobodno Slowo” resumază, în urmă, propriile sale vederi: *Ocrotirea independenței și a dinastiei, pe basa tratatelor esistente: menținerea relațiunilor amicale cu tôte statele vecine și cu puterile, care nu sunt ostile Bulgariei.*

Bulgaria, fiindu stat micu, nu trebuie să ia nici o atitudine provocătoare față cu nici o putere, nici să-și lege mâinile prin contractarea de obligațiuni. Ea trebuie să fiă strinsu unită cu Turcia. Ea se simte de acord cu puterile și tripla alianță — cu tôte, că nu există nici o legătură formală cu ele — căci vede în acăsta o garanție de cultură și de progresu în generalu. Intru cătu privește Rusia liberatoare, Bulgaria trebuie să o privească ca unu statu ostil, și acăsta din dorința și voința guvernului rusescu. „Ca Slavii, dice diarul, considerăm acestu faptu cu durere”.

Acăsta este cu atâtu mai multu regretabilu, cu cătu membri sinceri și distinși ai nobilei națiuni surori, se gândescu altfelu, de cum gândesce și lucrăzu guvernul lor, care a avut față cu Bulgaria o politică din cele mai gresite. Bulgaria n'are pentru ce să fiă atâtu de dușmănită.

In urmă adauge: „Bulgaria nu trebuie să facă nici unu avansu guvernului rusescu pentru o împăcare eventuală. Pöte să reia relațiunile cu noi ori când, numai să recunoască pe prințul, alesu de națiune și dinastie. Chiar după acăsta recunoșcere, totu n'am puté fi bine, decă Rusia ne-ar pregăti aceleasi incidente regretabile de altă dată, datorite uneltirilor agenților săi.

„Voimă să ne desvoltăm în liniște; nu voimă nici unu amestec străin. Cu alte cuvinte, nu ne vomă supune nici odată

Rusiei, decă ar voi să repeteze evenimentele din istoria noastră cu începerea dela 9 Augustu”.

Festivități școlare în Brașov.

Er, în 26 Iunie v., la 10 öre a. m. s'a ținutu festivitatea îndatinată de încheierea anului școlastic la *la școlele medii române gr. or. din locu*. Sala cea mare a edificiului cent alu, era îndesuită de publicu; și bați, și copii, adunați: părinții, și se audă, cesporu au făcutu copiii lor în decursul anului școlaru 1893/4; școlarii, ca să secere rödele unui anu întregu de muncă, eră binevoitorii și sprijinitorii acestor școle, pentru-ca să se asigure intru cătu progresăză aceste foculare de cultură românească și ce garanții pentru viitoru rezultă atâtu din activitatea corpului didacticu, cătu și din a tinerimei studioase dela cele trei școle medii.

Cuvântarea festivă a fostu ținută de astă-dată de d-lu profesor *Ioanü Popea*, care prin cuvinte alese și însufletitoare arată progresul crescändu șilnicu al acestor institute, progresu constatatu de însiși reprezentanții autorităților școlare superioare, atâtu alu Ven. Consistoru archidieceșanu, cătu și alu ministeriului de culte și instrucțiune publică, cu oasiunea esamenelor de maturitate. In fine adresă atâtu școlarilor, cătu și abiturienților dela aceste școle, cuvinte căldurose, îmbărbătându-i la muncă zelösă, pentru-ca să devină folositori șieși, societății și nămului nostru românescu.

La acăsta răspuns abiturientul *N. Ionescu* prin o cuvântare căldurosă și plină de adevărate sentimente de recunoștință față de corpul profesoralu și de institutul sub aripile căruia au primitu și primescu atâtu tineri români hrana spirituală. Ca încheiere dete asigurarea, atâtu în numele său, cătu și alu colegilor săi abiturienți, că nici odată nu voru uita de binefacerile primite prin activitatea și virtuțile lor, spre totu ce e bunu, nobilu și frumosu, voru nistă să le răsplătescă, arătându-se tot-déuna demni de nămul și de biserică, ce susține aceste institute.

Solemnitatea festivă a mai fostu mărită prin imprejurarea următoare:

In urma referințelor comerciale nefavorabile „Societatea tinerilor comercianți din Brașov” s'a disolvatu. Avera constatöre din bani, o bibliotecă și unu stégu, conformu statutelor, a trecut la fondul gremiului comercialu levantinü din Brașov, cu menirea de a se ajutara școlarii dela școlele comerciale din locu. Gremiulu comercialu, in ultima sa ședință, a hotărüt, să dăruască școlilor stégulu tinerilor comercianți, și predarea să se facă in modu festivu, cu ocașiunea încheierii anului școlaru.

Predarea s'a făcutu de cătră președintele gremiului comercialu, d-lu *T. Nicolau*, reprezentatu prin d-lu profesor *A.*

Vlaicu, care ținü o vorbire scurtă ocașională, adresată cătră on. Eforia școlară, reprezentată prin d-lu adv. *N. Strövoiu*. Ca încheiere, adresându-se cătră patröna steagului, d-na *Agnes Dușoru* sfirși cu cuvintele: „Și acum, stimată patrönă, predă-lu, ca unu talismanu, prin a căruia putere să se realizeze mărețele ideale ale învăpăiaților întemeiatori ai școlilor acestora, predă-lu, precum mamele spartane predau scutul filor lor cu cuvintele: „*Cu elu, séu pe elu!*”.

După acestea dömnă patrönă predete stégulu d-lui președinte alu Eforiei cu cuvintele: „Primiți-lu și păstrați-lu ca unu sfântu odorü, in semnul căruia să se ajungă mărețele scopuri ale fericitoru întemeiatori ai acestui sfântu sanctuaru”.

D-lu președinte, luändu in primire steagulu, mulțami prin cuvinte förte potrivite organelor donătoare și lu predete apoi d-lui directoru alu școlilor centrale *Ip. Ilasievici* spre folosința școlarilor. D-lu directoru primindu steagulu mulțami, in numele studenților dela aceste școle, și astfel in aplause nesfërșite se termină festivitatea predării stégului acestei Societăți, a cărei desființare trebuie să o regretăm adencü din tôte punctele de vedere și mai alesu adu, când mai mare lipsă avem de astfelu de reuniuni.

După acăsta urmă cetirea clasificățiunilor și împărțirea premiilor, care dură până cătră 12 öre din di.

SCIRILE ȚILEI.

— 27 Iunie.

Procesul Memorandului, se va refera mâne, Marți, in senatulü ferialu alu Curiei reg. Referentü va fi judele de curie *Dr. Franciscu Székely*. Raportulu, după cum dicu foile din Budapesta, va dura mai multe zile, de örece este de resolutu unu materialu förte voluminosu de acte.

— 0 —

Tristü de totu. Ni-se serie: Fițiuca „*Arad és Vidéke*” din Aradu însiră o sumă de eroi, cari au contribuit pentru ridicarea unei statue dispărutului „*semiđeu*” *Kossuth*. Intre acești eroi este însiratü și ficiorul notaresului din Buteni, *Dr. Pöpeszku György*, care e candidatü de avocatü, împreună cu unu altu candidatü de avocatü, *Dr. Opre Péter*, „ficiorul dascalului” din Macea. — Tristü de totu, decă prin asemeni fapte venăză acești dömnü popularitatea adversarilor noștri.

— 0 —

Sinaia, romanticu și prea frumosulu orașu de veră alu Romăniei, devine din di in di mai celebru prin frumșele sale rare. Pe lângă decorația internă a orașului, care acum pretutindenü este iluminatü cu electricitate, se pune deosebitü pondü și pentru comoditățile recerute unui escelentü stabilimentü de cură. Unu bunu serviciu i-a făcutu in privința acăsta orașului *Si-*

naia și stimabilulu nostru concetățenu, d-lu *N. Mocanu*, despre care aflăm, că cu începutulu acestei luni a înființatü unu bogatü și frumosu stabilimentü de lăptărie in chiosculu din poiana „*Carpö*” (pe muntele „*Pisculu-cănelui*”) față in față cu orașulu Sinaia, dela care se află la o distanță numai de 1/2 öra. In acestu stabilimentü alu d-lui *Mocanu*, visitorii Sinaei potü afla in ori ce di totu felulu de lapte, brânzeturi, untu, cafea cu lapte etc. apoi diferite soiuri de mezeluri și beuturi, cu prețuri moderate. Serviciulu e punctalü și curățenia mare, așa că nimicü nu le lipsesce visitorilor pentru de-a afla pe acestu verfu de munte, cele mai plăcute momente de recreația.

— 0 —

14 procese de pressă! „*Dreptatea*” din Timișöra află, că procurorul ungurescu lucrăzä in presentü la alu 14-lea procesü de pressă, ce se întentăză acestui diaru. Primulu procesü este pentru o correspondentă din Bucurescu, publicată in Nr. dela 8 Maiu n. alu „*Dreptății*” sub titlulu „*Protestulu Românilor liberi*” In causa acăsta s'a și luatü interogatoriu cu d-lu *Dr. C. Diaconovich*, ca editoru și directoru, și cu d-lu *Dr. V. Branisce*, ca redactoru responsabilu alu „*Dreptății*”. Ambii au respinsu in trei rânduri citațiunile, ce li-s'a trimisü in cauza acăsta, pe motivulu, că nu erau redigiate in limba română și prin urmare erau ilegale. Totu așa la interogatoriu, ambii fasionară numai romănesce, cerëndu că și protocolulu in acăsta limbă să se redigieze. De örece însă acestei cereri nu li-s'a satisfăcutü, interogații refuseră subscrierea protocolului. Sămbăta trecutä li-s'au trimisü d-lorü *Diaconovich* și *Branisce* citațiunile pentru alte 6 procese de pressă, pe cari însă au refusatü de-a le primi, din causă că și acestea erau in limba maghiară, prin urmare ilegale redigiate.

— 0 —

Esamenü. In internatulü d-nei *Maria Belu* din Brașovü se va ține *Mercuri* in 29 Iunie v. c. la 3 öre p. m. esamenulu elevorü din menagiu și economia de casă, lucrulu de mână, țesutulü etc., ér *Joi* in 30 Iuniu stilü v. la 8 öre a. m. voru fi esaminate fetițele, cari au primitü instrucțiune, din religiă, aritmetică, cu privire la economia de casă, istoriă, geografică, principii de educațiune, literatura română și igienă. — Obiectele lucrute de fetițe și țesăturile suntü espuse, spre vedere, in loculu internatului, strada *Hirscher*, Nr. 19, etagiulu primü. La aceste esemene se invită părinții fetițelor, amicii și binevoitorii instrucțiunei practice.

— 0 —

Unu frumosu esemplu a datü zilele acestea d-lu preotü din *Sesarmü*, *Ioanü Rebreanu*, despre care ni-se serie, că in locu de-a face, după cum e obiceiulu pe acolo, o pomană pentru răposatulü său socru, *Vasilü Mureșianü*, fostulu preotü din *Sesarmü*, a cumpăratü in loculu pomenei unu can-

Imi venea să ridü de bucuriă, dér më ferii să tradezü buna mea dispozițiune.

— „Cine te-a îndemnatü la acăsta? Și cui ai voitü să dai acăsta fotografiă?” ceröetai eu mai departe cu severitate. „Nu umbra cu mășă in sacü; căci decă minți, fără milă te trimittü inaintea tribunalului statarü.”

— „Ah, d-le locotenentü”, se văita elü. „Recunosci fapta mea rea. Nu m'ași fi lăsatü a fi sedusü. Dér fata atâtu de multu s'a rugatü și m'a lingușitü —”

— „Care fatü?”

— „Mirésa — mea, d-nule locotenentü!”

— „Mirésa d-tale — cine e a ceea?”

— „Mina — cameriera d-nei consilier Wilgast.”

— „Acesteia i-ai mai datü odată o fotografiă?”

— „Da, dömnule locotenentü! Dér numai pe o di. Si am pus'ö nevătămată érašü in albumü.”

— „Scii, ce scopuri au urmăritü cu fotografiile?”

Elü dede din capü in semnu negativu. „Nu — Mina voia să o arate dömnisörei ei, pentru-öă d-șöra se interesăzä de d-lu locotenentü. Și eu credeam, că in sfirșitü, nu e in acăsta nici unu lucru réu. Decă pentru acăsta ași fi trimisü inaintea tribunalului statarü, ba chiar in fortăreță, ar fi ceva grösnicu pentru biata mea mamă, d-le locotenentü.”

Credeam, că e timpulü să-lu liniștescü. „Pöte că te voiu cruța”, dizei, „dér trebuie să-mi implinesci poruncile mele. Mai întâiu așadără: tablourile aceste le pui érašü la loculu lor. Așa! — Și acum dă-mi albumulu.”

Răsfoii repede intrénsulu și scosei mai multe fotografii de cabinetü, între cari și pe a soției colonelului nostru, pentru ca să o dau servitorului uimitü. „Aceste le vei da miresei d-tale cu asigurarea, că suntü rudeniile cele mai apropiate ale locotenentului d-tale. Acăsta fotografiă a soției d-lui colonelü să fiă d. e. mama sa. M'ai înțelesü?”

— „Da, d-le locotenentü!” murmură elü. „Dér — este soția d-lui colonelü. —”

— „Nici o vorbă! Ai să faci, ce'ti poruncescü. De sine se înțelege, că iau asupra-mi tötă răspunderea. De sigurü, că v'ați datü o întâlnire cu mireșa d-tale — nu e așa?”

— „Da! Voiam să ne întâlnimü la öra una josü la portă.”

Mé uitaiu la orologiu.

— „La unu? Mai lipsesce numai unu pătrarü de öra. Ascultă, am mare poftă să vedü și eu odată pe mireșa d-tale. Așadără la öce minute după ce vei pleca më voiu coborü și eu pe trepte și ține fata multu de vorbă.”

— „Acăsta nu va fi greu, d-le locotenentü! Ea are atăta să întrebe și să povestescă, încätü nu va termina in öce minute.”

— „Cele mai multe întrebări se referü la relațiunile d-lui locotenentü de *Bernheim* — cum?”

— „Suntü cam curioșe damele de acolo dela d-na consilieră”, dize elü. „Și Mina se pricepe să tragă cu urechia.”

— „Bine, dute la postulü töu!”

Servitorulu 'mi jură, că-și va implini conscientiosü datoria, și după ce plecă, mé pusei in dosulu perdelei, pentru ca să vedü apropierea spionului dușmanü. Pöte că mărturisirea lui *Hartung* ar fi fostü de ajunsü să convingü pe amiculu meu, că a cădüt victimă unei șarlatanii rușinöse. Eu însă mi-am propusü să pregătescü șarlatanilorü o catastrofă, pe care să nu o uite așa curëndü.

Orologiulu de pe turnulu bisericii suna tocmai două öre, când o servitöre se apropiă de casă. Privirea ei scrutătoare spre ferăstră më asigură, că este cea așteptată. Deși ardeam de nerăbdare, de a-mi pune in aplicare planulu meu de rășboiu, lășai timpü indestulitorü părechei pentru ca să se dragostescă, și după öce minute më coborü comodü pe scări in josü.

Hartung 'și implini bine misiunea, căci pe când sprintena cameriera, vedëndu-mé, voi să o ia la fugă, sciu elü prin o mișcare să o impedece dela acăsta. Slăbiciunea, ce o aratase față de arta de seducere a a-

delabru escelentă (pentru 24 lumini) pe sâmba bisericeii din Sesarmă, cu prețului de 115 fl. După cum se vede, d-lă preotă Rebreanu a voită prin această să tindă la stergerea obiceiului de-a arangia pomene pentru cei morți, cari, după cum se scie, nu numai că suată prea costisitoare, dăr dau privilegiu și la multe abuzuri, ce se fac cu mâncările și beuturile. Ară fi, în adevăr, foarte de dorit, ca fruntașii poporului nostru să lucreze pe câtă numai se pôte, decă și nu la stergerea desevirșită, dăr celă puțină la moralisarea și purificarea acestui vechiu obicei.

—o—

Pentru primirea elevilor în convinctul român din Sighetul-Marmăției se va ține concursul în Sighet la 31 Iulie n. c. orele 10 a. m. în localitățile convinctului. Doritorii de-a fi primiți în institut, fiă ca preparanți, fiă pe lângă stipendiu ală Asociațiunei pentru cultura poporului român din Maramurșu, ori ca onovictori plăitori, au a-și înainta cererile lor, provădate cu testimoniu școlastic, la P. O. D-nă Titu Budu, vicariu și vicepreședintele Asociațiunei în Satu-Șugatag (Falu-Sugatag, p. u. Akna-Sugatag).

—o—

Grevă monstră. Muncitorii dela căile ferate din Chicago s'au pus în grevă de câte-va zile și mișcarea lor, departe de a-se micșora, ia dimensiuni totă mai amenințătoare, așa că e vorba acum de-o adevărată revoluție. Muncitorii au început să atace și să spargă magasiile de pe la gări; au aprins o mulțime de cupee, ba trenuri întregi. Lampel electrice le-au dat jost, au desprins dela un tren locomotiva, apoi au pornit trenul c'o celeritate nebună, ca în drum să se ciocnescă cu alte trenuri. Pagubele sunt mari; numai instalațiile dela gări au suferit pagube de 1,200,000 dolari. Poliția e încapabilă de-a sufoca revolta; de câte-va ori a luat poziția față cu groviștii, dăr n'a ajuns la nici un rezultat. În sfârșit s'a recurs la arme. Poliția a pușcat mai mulți greviști, omorând 6 dintre ei. Aprôpe tôte fabricelile din Chicago au fost silite să înceteze lucrările. 100,000 omeni stau fără de lucru.

—o—

„Tată și fiu“. Sub titlul acesta „Budapesti Hirlap“ aduce o scrisore a unui „Rozvány György“ h. ügyved, 1848—49-ik évi öreg honvéd, care dăce, că elă este tatăl tinerului universitar Rozvány, care a subscris declarația tinerimei române din Pesta, Viena, Graz și Oradea-mare prin care i-au răspunderea pentru tipărirea și răspândirea „Manifestului“ și „Apelului“. „Rozvány György“ se miră de Rozvány fiul, că subscie o declarația, pe care elă „nică n'a înțeles-o“, deorece „nu cunose limba valahă“. Multă intristare i-a pricinuit „öreg honvéd“-ului acestă „pasă greșită“ ală fiului său. „Regretele noastre sunt cu multă mai mari, decătă rușinea acestei declarații forțate“, dăce „Rozvány“ tatăl

cestei Eva, 'mi pără întră câțva scusabilă, deorece era o fată drăgălașă și seducătoare. Nu mi-a fost greu să o liniștesc prin o glumă, și după ce l'am trimis sus pe Hartung, spre marea sa neplăcere, începui fără multă încungiră cu pertractările, ală căroră succesă era asigurată, după ce i-am dată camerierei o bancnotă de deuce mărci.

— „Ce e dreptă imi pui în riscă serviciul meu“, dăce ea, „dăr în fine nu face nimic. Voi afla altul. De sigur e vorba despre o glumă, d-le locotenentă?“

Ce e dreptă nu a fost lucru cinstit, când i-am spus, că e vorba despre o glumă. Dăr în războiu trebuie să valoreze tôte armele, și prin urmare nici o parte n'are să se plângă în contra unei strategice de războiu. Spre mai mare liniștire repeții încă-odată, ce am de gând să fac, spunându-i, că s'era acăsta va fi foarte interesantă.

(Va urma).

care „deși e gr. cat., totuși totdeuna s'a dată de Maghiar de naționalitate (Pfiu — Cul.) La sfârșit uitatul de Dumneđu „Rozvány“ dăce cu multă fariseismă: Flere possum, sed juvare non — adevă vai și amar de mine, că fiul meu m'a făcut de rușine: eu un renegetă, elă Română curat!...

—o—

Secerișul în părțile Murășu-Ludoșului promite a fi bunșor. După cum ni-se scie, sēmănturile sunt frumose, timpulă acum e favorabilă pentru economi, pome încă sunt în acele părți foarte multe.

—o—

O mașină infernală. O telegramă din Budapesta anunță, că în comuna Lovrin din Ungaria de sus, s'a încercat ună atentată contra unui proprietar de moșii de acolo. În castelul moșierului Klarscht s'a găsit o mașină infernală. Dăr autoritățile locale, înscințate despre acăstă sînistră descoperire, au refusată ori ce intervenire pentru a protegea pe proprietarul amenințat. Mai mulți moșieri din partea locului au făcută atunci din propria loră inițiativă cercetări, și rezultatul a fostă constatarea, că lucrătorii dela lucrările porții de fier, fabrică bombe și mașini infernale și un număr de lucrători mai inteligenți aducă din Germania și Francia scrieri anarchiste și le împartă printre camerașii lor, pe cari îi așită la propagandă prin faptă.

—o—

Deprecierea cerealelor în Rusia. După cum se telegrafiază din Petersburg cu data de 22 Iunie lui „Pester Lloyd“, prețul granelor în cursul ultimelor săptămâni, a scădut foarte mult în urma perspectivelor strălucite ale sēmănturilor. Mulți agricultori au de gând să-și transforme acum ogorele în imășuri, deorece cheltuelile arătorei și sēmăntulă, nu s'ar pută acoperi cu prețul ce s'ar obține din vëndarea granelor. În Caucasia ovșulă și sęcara se întrebunțază ca nutreț pentru vite. Ună pudă de sęcără se pôte avé pentru 5—6 copeici.

—o—

Despre rudele lui Caserio, ucigașul președintelui Carnot, se anunță din Milan: Unchiul lui Caserio a murit în anulă 1869 în institutul alienașilor din Mombello. O mătușă a lui Caserio e internată în același institut din 1892 încôce. Ea suferă de alienare în gradulă supremă și de pellagră.

—o—

La 40 anești din Marsilia li-s'au făcută perchisiștii domiciliare. 11 dintre ei: 9 Italieni și 3 Francesi, au fost deținuți. Din hărțile aflate la ei s'a constatată o legătură între anarchiștii franceși și cei din țările străine.

—o—

Perchisiștii la Caserio. Telegramel din Milan anunță, că după cererea poliției franceze, s'a făcută o perchisiștia la familia lui Caserio la Monte Visconti. Mama lui Caserio a remisă autorităților tôte hărțile fiului său, printre cari era ună portret și ultima scrisore primită dela elă, dată dela Cete din luna Februarie, prin care cerea ban. Mama i-a trimis 80 lei și i-a dată sfaturi înțelepte. Mama a întrebăt plângendă, care o să fiă condamnarea fiului său? Hărțile confiscate au fost trimise autorităților franceze.

—o—

Colera în Rusia. „Gazeta oficială“ din Petersburg notifică aparițiunea colerei în imperiul rusesc.

Instalarea arhiepiscopului Posilovic.

Eri s'a celebrat în Agram instalarea noului arhiepiscop croat Posilovic. Diminșeta sosi prelatul cu tren separat în gara centrală, bogat decorat, unde fi primit de notabilitățile înalte bisericesci și mirene, de magistratul orășenesc, apoi de diferite officii, corporașii, reuniuni etc. Arhiepiscopul veni în societatea fișpanilor din Agram și Zengg. În numele orașului ilă salută primarul orașului; dela gară, între sunetele clopotelor, merse apoi

prelatul la biserica carmelitelor. De aci apoi merse pedestru, în vestiminte pontificale sub ună baldachin în procesiune sərbătorască la dom, unde fi salutată de vicarul capitară Gugler.

La acăsta Posilovică răspunde, că elă simte cu poporul croat și totdeuna va lucra pentru densusă, se va nisui a fi un bun părinte ală fiilor săi.

Urmă apoi ceremonii bisericesci, după cari întrăga suită merăreședința metropolitană, și aci arhiepiscopul primi diferite deputașii. După înălțarea acestora făcă o vizită banului, pe care acăsta numai decătă i-o întorse. S'era la 9 ore i-se făcă ună imasantă conductă de torțe.

Părerea unelor diare despre denușmirea lui Posilovică este:

„Narodne Novine“ dăce, că baulă, când a recomandat pe Posilovică monarșului, nu a avut în vedere momentul politic în activitatea lui binefăcătoare de 20 ani, ca episcop în Zengg, ci pe elă însuși ca creștin, ca bărbat fidel și învătăt.

„Agramer Zeitung“ salută pe Posilovică, ca pe omul păcii. Elă posedă simpatiile populașii și crede, că arhiepiscopul își va continua activitatea sa în spiritul, ce l'a urmat până acum.

„Obzor“ dăce, că meritul papei Leo este, că poporul croat și-a câștigat un păstor atăt de vrednic, în care bate o inimă croată și curge sânge croat.

„Hrватška“ doresce, ca Posilovică să scie aduce în consonanță interesele bisericeii cu interesele nașii croate. Numai după ce se vor vedé fapte, se va puté judeca justă asupra lui.

Rectificarea listelor electorale.

Afându-ne tocmai în timpul, când au să se facă rectificările listelor electorale pentru anulă viitor, atragemă atențiunea preoșilor și a tuturor fruntașilor poporului nostru dela sate, ca și dela orașe, asupra următoarelor dispoșii legale, căroră trebuie să le dăm o însemnătate cu atătă mai mare, fiindcă probabil în anulă viitor se vor face pregătirile pentru noșele alegeri de deputașii dietali:

Consemnarea alegătorilor de deputașii dietali, rectificată prin comitetul central electorale, pe anulă 1895 și redactată în ordine alfabetică, va fi pusă la vedere publică la oficiul comunei timp de 20 zile, adecă din 5 până în 25 Iulie n. În acăstă timp oră cine este îndreptătită a lua copă de pe lista alegătorilor, anume dela 8 până la 12 ore a. m. și dela 2 până la 6 ore p. m.

În cele dintău 6 zile, dela 5—15 Iulie fiă-cine pôte reclama cauza sa proprie. Afără de aceea toți, căți sunt înscriși în lista alegătorilor, au dreptul de-a reclama contra acestei liste, decă fără drept s'a înscrișă s'au rămasă afără cineva.

Reclamașii sunt de-a se face în scris, a-se instrua cu documentele potăvite de-a dovedi asertiunile din reclamașii și a-se da la protocolul oficiului comunei celă mai târziu până în 15 Iulie n. 1894 la 6 ore s'era. Într'o reclamașie se potă cuprinde reclamașii și față de mai multe persoane, și decă cere celă ce dă reclamașii, trebuie să i-se dea întărirea presentărei.

În celelalte 10 zile, adecă din 16 Iulie până inclusive 25 Iulie 1894, voră fi espuse la oficiul comunală vederei publice reclamașii intrate în cele dintău 10 zile. În acăstă timp fiă-cine își pôte face obiecșii sale referitoare la persoana sa proprie, ér referitoră la alții se pôte face numai față de acelea persoane, cari sunt deja înscrișe în listă. Obiecșii au să se prezenteze în scris și trebuie să se dea separată contra fiă-cărei reclamașii, pe care avemă voiă a o ataca. Adecă într'o hărțiă nu-i permisă a se face obiecșii contra mai multor reclamașii speciale.

Asupra acestor reclamașii și obserșii, prezentate în termină legală și în formă prescrișă, hotăresce comitetul central

electorală celă multă în 20 zile, anume în ședințele sale, ce le va ține din 1 Septemvre a. c. încolo. Aceste hotăriri motivate s'au se espună vederei publice, s'au se voră înmanua respectivilor interesași.

Contra acestor hotăriri respectivii interesași au dreptul să dea recursă la Curia reg. din Budapesta în termină de 10 zile, socotite dela înmanuarea hotăriri comitetului central electorale.

Curia este datore a resolvi reclamașii până la 15 Decemvre și a-le retrimite comitetului central electorale, care apoi rectifică pe basa acestor hotăriri listele electorale și dispune, ca din aceste liste rectificate definitiv, să se trimită câte ună exemplă tuturor orașelor, comunelor mari și notariatelor cercuale din respectivul cerc electorale, și astfel cu 30 Decemvre n. 1894 tôte afacerea rectificării listelor alegătorilor pro 1895 să fiă terminată.

În fine mai observămă, că în temeiul §-lui 115 ală legii electorale, tôte scriptele, estrasele, adevărțile și alte documente sunt libere de timbru și sunt a se estrada fără taxe.

Venitele președintelui Republicei franceze.

În momentul, când Casimir Perier își ocupă postul său, va fi de interesă a sci unele amănunte despre lăfa capului Republicei franceze. Mai interesantă este împrejurarea, că venitele președintelui nu sunt hotărâte nici prin constitușii, nici prin lege, ci simplaminte se iau în fiă-care an în buget. Lăfa rămasă dela legea financiară din 16 Septemvre 1871 neschimbată, adecă 600,000 franci la an, spesele de representașii și de călătorii s'au urcată în 1873 dela 162,400 la 300,000 și în 1876 la cifra de acum 600,000. Casimir-Perier trage decă lăfa anuală de 1,200,000 fr., cari i-se plătesc lunar în două rate de câte 50,000 fr. Ca și ceilalți funcționari ai statului, președintele trage lăfa din momentul, când intră în post, adecă din ziua, când se publică alegerea în „Monitorul oficial“. Detrageri din lăfa pentru fondul de pensiune nu i-se facă.

Listele civile de odinoră au fost următoarele: La 26 Mai 1791 a acordată adunarea nașională, regelui și curții lui, o listă civilă de 25 milioane, pe care constituanta legislativă dela 10 August 1792 érăși o ridică. Constitușia din anulă III, în articolul său 173 hotără lăfa anuală a fiă-căru membru din directoriu „egală cu prețul a 50,000 miriagrami de grău“, adecă 10,222 centenare, apoi ca toți cinci directorii să aibă locuința în unul și același edificiu pe spesele Republicei. Constituanta anulă VIII din nou prefăcă lăfa primului consul în ban: 50,000 fr., și ceilalți doi consuli trăgeau câte trei decimă din lăfa aceluia. Articolul 15 ală senatului consulă dela 28 Mai ală anulă XII, care fundă imperiul, introduse din nou lista civilă dela 26 Mai 1791. În timpul restaurașii se urcă lista civilă la 32 milioane, se cobori însă sub monarșia din Iulie la 13 milioane. Revolușii dela 1848, se înțelege, răsturnă tôte aceste. Generalul Cavaignac trăgea lăfa de 120,000 fr., însă constitușia dela 4 Noemvre 1879 a fixat lăfa președintelui Republicei cu 600,000 fr. și fi designă palatul Elysée ca reședință. Mărima șeselor de representașii s'au lăsat în buna chibzuire a camerelor la 12 Martie 1849 însă s'au hotărât cu 600,000 fr. Principele-președinte trase decă, înainte de lovitura de stat, chiar atăta ca Casimir-Perier, Napoleon III însă érăși 25 milioane pe an.

*

Dintre ceilalți capi de stat președintele confederașii elveșiene are cea mai mică lăfa: 13,500 fr., pe când curtea reginei Victoria, pe lângă lista civilă de 385,000 punți sterlingi, costă nu mai puțină ca 80 milioane franci. Regele Greciei are numai cu 100,000 fr. mai multă, ca Casimir-Perier, regele Danemarșei de două ori atăta, regele Suediei 6 $\frac{1}{2}$ milioane, regele Portugaliei 3.8, regele Spaniei și regina regentă 7.450, regele Italiei 14 $\frac{1}{4}$ și regele Prusiei 11.7 milioane franci.

DIVERSE.

„Cäsarevitsch“ nu „Tarevitsch“. Fiulul Țarului de regulă este numit presă cu numirea „Tarevitsch“, cea-ce însă nu este corectă și deja de pe timpul lui Petru cel mare numirea acesta nu numai, că nu e usitată, dăr e și oprită. Cuvântul este de origine slavă. vechiă și se dedea fiilor Țarului respectiv, deci însemna fiu de Țară până cându pentru ficele Țarului era usitată numirea de „Tarevna“, care de asemenea s'a ștersu. Istoria Rusiei adecă amintescse număröse fapte de teröre și intrigi de curte, la carl de regulă rolul principal ilu juca unu Tarevitsch. Ca celü mai nefericitü dintre dênșil se pôte numi Tarevitschulü Dmitrij; încă și astăđi arată ómenil casa din Uglitsch, în care a peritü de fόμε. Nefericitulü fiu alü lui Petru celü mare, Alexei, fû ultimulü, care purtã numele acela; după elü înse se ștersse numirea de Tarevitsch, fiindü legatü de reminescențe istorice triste. Decî pe atunci încă s'a datü ordinulü ca toți membrii casei imperiale rusesci se pôrte titula de „mare principe“ respective „mare principesă“, și numai moștenitorulü de tronü și soția lui sê pôrte titulele de Cäsarevitsch și Cäsarevna.

Table of exchange rates for various currencies and commodities like gold, silver, and bonds.

Proprietarü: Dr. Aurel Mureșianu. Redactorü responsabilü: Gregoriu Maiorü.

De vëndare

Casă de vară în Brașovü.

La locü frumosü. — Intre mirosü de brădetü și de câmpü. — Loculü celü mai potrivitü pentru a face cura lui Kneip.

Informațiunil la Administrația „Gazetei Transilvaniei“.

Cursulü pieței Brașovü.

Table showing market rates for various currencies like Galben, Ruble, and Lire.

Curatã reciprocitate. — Fără acționari.

Totü venitulü revine celorü asigurați.

Celü mai mare și bogatü institutü de bani din lume.

Fondulü de asigurare 907 milióne franci.

Asigurã viața după modalitățile cele mai diferite și mai favorabile.

Cu prospecte și cu cele mai bune informațiunil servește:

Subdirecțiunea Ardelenã seu agentura principalã localã Brașovü, ulița Neagrã Nr. 45.

61—*

Cursul la bursa din Viena.

Din 7 Iulie 1894.

Table of stock exchange rates for gold and silver in Vienna.

Mersulü trenurilorü

pe liniile orientale ale căii ferate de statü r. u. valabilã din 1 Maiu 1894.

Main railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal, Budapesta-Rusava-Vercrova, Budapesta-Arad-Teiuș, Cucerdea-Oșorheiu-Regh-săs.) and train times.

Nota: Órele însemnate în stânga stațiunilorü suntü a se ceti de susü în josü, cele însemnate îndrepta de josü în susü. Numerii în cadrãți cu linii mai negrii însemnãză órele de nôpte.